

Q. D. B. V.
EXERCITATIONUM FEUDALIU
TERTIA

De

PERSONIS FEU- DA DANTIBUS ET AC- CIPIENTIBUS.

Quam

Authoritate & consensu Magnifici Amplissimorum
JCorum Ordinis in almâ Leucoreâ,

PRÆSIDE

Viro Amplissimo, Juris Consultissimo, & Excellentissimo

DN. GOTTFRIDO SUEVO,

J. U. D. & P. P. Celeberrimo, Curie Elec. oralis,
Facultatis Juridicæ, nec non Scabinatus Allessiore Gra-
vissimo,

Præceptore ac Meccenate suo æterno cultu de-
venerando,

publicè proponit

JOACHIMUS Nerger /
Geyphimonte Sil.

Ad d. 14 Septembr. h. pomerid.
in Auditorio JCorum.

WITTEBERGÆ, Literis JOHANNI HAKEN, M DC L.



COROLLARIA.

Palatinum & Saxonem Electores, esse Imperij Vicarios solos à Lege constitutos, I. manifesti juris est; Chryso Bulla tit. 5. Olim enim cum ob diversa studia Electores & Principes Imperij, quibus aliàs Interregni tempore cura Regimenti cedebat, in novo eligendo capite cunctarentur, & quisq; juxta voluntatem ageret suam, Vicarius deferri cœpta est mœles administrationis temporariæ. Repræsentant verò Imperatorem Palatinus ex veteri Privilegio; Saxo ex novâ Caroli IV. Imp. concessione; ne sc. Germanorum Respublica capite viduata intertrimenti quid patiatur, inq; partes varias distrahatur. Oleum igitur perdit, operamq; Nobilis aliàs gente & monto Petrus de Andlo de Imp. Rom. l. 2. c. 9. Sicut, adferens, per subalternam emanationem à Vicario Christi est gladii potestas derivata in Imperatorem, sic eadem recidit in dâtem, cum per mortem accipientis jus resolvitur. Imò penes Papam & secularis & spiritalis potestas residet, hæc habitu & actu, illa tantum habitu, dum exercitium ejusdem ministris seculi committit, qui vindictam sanguinis exerceant. Sed n. cum jure nulla sit Papalis potestas, eandem, cum ipse non habeat, nec alteri cōmunicare poterit. Sicut itaq; Imperatoria Celsitudo à Summo Deo, & non à Pontifice, domino subalterno, emanat, sic nec Episcopus Vaticanus eminentissimæ Cæsaris dignitatis vices gerere potest, sed Palatinus ac Saxo. Arumæ. Discurs. 3. ad A. B. c. 5. tb. 24. Qui Principum II. Serenissimi etiam absente Imperatore vicariam exercent administrationem. Cum ratio sit Legis anima, & bona sit occasio, interpretatione supplere, quod expressis verbis quidem decisum non est, sed sententia ejus, in casu, quem deproperans natura edidit, sit manifesta, adfirmandum omnimodò, quod, peregrè profecto Imperatore, hujus vices gerere necesse habeant bini hi Vicarij; Quamvis enim Capite privatam non sit Imperium, exercitio tamen administrationis caret; cui non censeantur paria, nullum habere caput, & caput habere, sed quod usui esse nequeat jamjam expediendis negotiis. Quod autem Imp. ab utroq; alius suas demandarunt functiones, cum nostrorum vel expressa vel tacita suffragatione comprobatum est; nec n. jus Principali Providentiâ semel firmatâ, auferri potest reluctantibus Vicariis. Dn. Carpov. Diss. ad. 4. q. 1. n. 31. Wurm. Exerc. Juris P. 2. q. 4. Braudlacht. Jur. pr. Pub. l. 3. c. 3. S. 10. Quorum uterq; Camerale etiam Judicium exercent. Equata Imperatore repræsentantium potestas est, inter plures enim dignitatum manera distribuis rectius, quàm si singula committas uni gratulo, fortean ipsidem, aut sui conceptu Majestatis gloriâ. Vicariis nolim indulgèntia potestas ad beneficia h. c. c. a. l. i. c. a. presentandi; facultas recolligendi reliquis &

provenus Imperii & eminet potestas præcipuè exercendi in Illius Camera (& Aulicam) A. B. tit. V. lit. quæ de iurisdictione eius iudicis, ubi
 lita indifferenter prolatæ verbis citat: *Camera autem prædicta iudicium prædictum, cum in de iurisdictione univ. sal. respondeat. Tunc Camera iudicis
 filius Palatinus: Quævis enim iudicis sedes, quæ Spire est, in tractu in
 ca Rheno, ubi suo Vicariatus surgitur Palatinus, propter à iamen hoc
 latus iudicare acquirit, cum hoc splendidissimum Forum totum Imperii
 Imperium; & sicut Roma est, ubi Imp. sic Camera, ubi Imperatoris
 utiq; consensione res Camerales deciduntur. Dn. Carp. d. l. 9. n. 9. Magna
 itaq; Vicariatus potestas; licet iuramentum fidelitatis quæritur, ut
 vellere de feudis, maxime ubi meretur præscriptio perinde investiture
 depositum Vicariatum; magna, inquam, est, sed non tanta, ut etiam ad
 dandum Regalium sese extendat investituram.* Hæc Casarius Regi R. refer-
 vata. Sed Carolus V. in Comitibus Wormat. d. A. 1528. addere videtur Vica-
 riis, ut & hunc Imperatoris potestatis actum expediant, ne per se
 petendæ investituræ præscripti periculum vel Imperii vel Vasallis
 tur, & sic Bullæ derogatum, reditumq; ad Jus Feudale commune, ubi
 dicitur, nihil interesse, utrum ipse dominus vel alius pro se investituram
 faciat.

- IV. *2. l. 3. Sed res actu facta nondum: loquitur d. l. Carolus de Surrogato à se, non de substituto à lege; ille nomine Casarius potuit conferre investituram; & dum Bulla dicit, esse hoc de reservatis Imperatoris, derogationis huius
 urgens quæso detur ratio. Imò adferendum, damnum nullum in Feudatarium
 expediturum, etiam si Inter-imperium ultra biennium spoliari pro-
 traheretur, cum non privatio, sed contemptus arguat moras, culpaq; non
 sic vacuus Vasallus. Ergo de Regalibus Feudis non investiant Palatini &*

- V. Saxo *Dn. Carp. d. l. 9. n. 9. Ar. d. l. 10. 28. Curiam harum Officiorum
 Vicariatus in omnes Imperii provincias sese distendit. Absurdum est, ille sub
 Imp. nec tamen sub Vicario; & Privilegium datum moras, huiusmodi esse de-
 bere Imperii Vicariis. Licet vicariatus sint Vicarii, diversis tamen in-
 ter se iurisdictionibus exercant curiam: Rheno, iurisdictione fundat-
 tur etiam in provinciis extra Franconiæ sitis, ubi iustitiam Franconum
 Saxoni à iuri Saxonica vigent & viguerit, licet ea se nonnullis iuris
 delictis sine iurisdictione sint iurisdictione, Ipsi tamē ius quasi labi Vasallus
 non privatio, beneficium Imperatoris, quod à divina eius iurisdictione
 investituræ, in angustiam redigere? quæsi plenitudine ad Imperatoris delictis
 Nec Bullæ dicit Saxoni administrationis ceteros id ius huiusmodi
 iurisdictionis obsequium, sed id demonstrat univ. causis addit. Dn. Carp. d. l. 9. n. 9.*

ORATIONE SPIRITU DIRIGENTE
EXERCITATIONUM FEUDALIU
TERTIA

De

PERSONIS FEUDA DAN-
TIBUS ET ACCIPIENTIBUS.

PRÆSIDE

GOTTFRIDO SUEVO, D. & P. P.

Respondente

JOACHIMO Nerger.

ASSERTIO I.

DE Papa vel Pontifice Romano (in quorum nominum origi-
ne indaganda nugas agit *Cor. sub 3. Miscell. c. 22. & lib. 5. c. 15.*) *An Ponti-*
an feudum constituere possit, dubitari quidem inde pote- *ficis fe-*
rat, quod olim Imperator feuda Ecclesiastica, ArchiEpisco- *posit con-*
patus, Episcopatus Abbacias, ipsum etiam Pontificatum contulerit, *stituere.*
nulla in iis Pontifici reservata potestate. *c. Hadrianus 22. dist. 6. Lin-*
dem. Exerc. Feud. t. 6. ss. Verum posteaquam ipsi Pontifices super gen-
tes & regna à Deo se constitutos esse, Imperia de gente in gentem
transferre, Imperatorem eligere, & deponere posse, fastuose & fal-
sò allerunt, *in c. venerabilem X. de Elect.* præterea cæteris Prælati-
testantibus in jure Feudali cõcessa est; ArchiEpiscopo nimi-
rum, Episcopo, Abbati, Præposito. *c. un. 1. F. 1. pr. om. nino Pontifici,*
tanquam Principi Sacerdotum, cui & reliqui Ordines Ecclesiasti-
ci dispositione plenariam in Ecclesiasticis facillè permittunt *c. 2. de*
Præbend. in 6. potestas illa deneganda minimè erit; cum & ipse
Pontifex Episcopii appellatione *in d. c. un. 1. F. 1. pr.* contineatur,
eoque nomine per eminentiam gaudeat, in tantum, ut nec dubitari
de eo poterit, nec exprimi nomen Pontificis opus fuerit jure Feu-
dali, ut hi quidem *in c. un. 1. F. 1. F. 1. 2. F. 100. extraordinar.* Firmati-
dem & in alijs Feudis superiorum temporum Experientia, ut quò
enim Sicilie à Papâ sive Apostolica sede teneatur in feudum, uti di-
citur *in c. ad Apostolicam 2. X. de sent. & rejud.* plurimamq; alias Italiæ

A

ditio-

In Audi-
torum ad
d. Sept.

An Ponti-
ficis fe-
posit con-
stituere.

perere potest, quod Episcopus aut Prelatus ab aliquo illis aliis non a qua-
 litate brevitatis, ut prioris Valli tenuerunt, concedit, adde *can.*
2. N. 34. 3. 2. nec novum feudum constituit, sed constitutum exequi-
 tur. *Emplycolitas* Ecclesiasticæ, quam parentibus filiis & alijs
 per genus aut nuptiarum iure conjunctis, Oeconomis & Ordinarior-
 um venerabilium domorum concedere prohibentur ab Imp. Justi-
 niano *Nec. 120. 5. 8. fin.* alia ratio est, quam intendit *Arum. d. 5. f. 3. 8.*
 quia in *Emplycoliti* canon prelati, cujus vel diminutio
 vel remissio ex alio a consanguineis *Emplycolitis* metuenda. In
 feudo nullus non prestat, non periculum tale est, ut servitia à
 possidendo feudi debita omnia dimittantur aut intercidant.

IV. Eiusdem Episcoporum & Prelatorum cum Capitulo
 unum corpus, ita ut illi caput, fratres vero membra esse proben-
 tur, *c. nov. 4. X. de his que sunt a Prelato.* Unite generaliter deci-
 sum, in concessionibus & confirmationibus, & alijs Ecclesiæ nego-
 tijs consilio fratrum omnia agenda esse. *a. quæstio. 5. X. d. t. nec om-*
missis membris aliorum consilio utendum d. nov. adeo ut res Ec-
clesiasticæ in alium transferri non possint sine Capituli consensu c.
1. c. ult. & passim X. de reb. Eccl. non alien. Verum cum hæc omnia
in iis tantum obtineant, quæ de novo fiunt in concessionibus rerum
Ecclesiæ, & quæ verè alienantur, ideo ad infestationem rei Eccl-
esiasticæ invelliri solent, extendere eadem non licet, maxime cum
non alienatio hæc sit, sed prioris infestationis executio. Et pro-
inde ratio eadem ad se referat Episcopus aut Prelatus absq; Cap-
tuli consensu (nisi eadem una cum Prelato concessio hæc compe-
tat) alij in feudum tollere concedit c. ult. X. de feud. ex vi vocatæ
liberæ. Et quid habet, quod de damno aliquo queratur Ecclesia aut
Capitulum, cum Episcopus & Prelatus investituræ lux nihil prorsus
novum Ecclesiæq; damnosum addere, nec ratione Vallorum
aut alio modo quicquam immutare possit; sed eo profusus modo
faciat investituram, quo eam ab Antecessoribus factam esse cõstat:
in quod investituram (acutè assentire cõstat Capituli), ducit Episcopus,
Quod si novare quod per Investituram tentaret Prelatus, nullus
hinc ad prejudicium Ecclesiæ, sed innovatum illud aut alteratum,
maximè si in investituram Ecclesiæ verget, pro non adjecto habetur
et per servitium de curato. Arum. d. 5. f. 3. 4.

An & sine
 consensu
 Capituli?

De p^{re}senti
re Impera-
torum re-
bus Imp^{er}-
rij & Sub-
ditoribus ?

V. Imperator Romanus non sapienter de hoc se propalia de-
terminationalibus inesse, de quo quidem nullam dubium, unde
Capitulat. Imp^{er}. Caroli P. §. 1. p. 5. Quamvis autem de hoc se, ut
& de hanc Imperii feuda non a condituere possit, sed hanc admi-
sit, uti est in seo aut nunciat Augustinum ad Iurata p^{re}sentia
mi contractant, si pro amplanda imperii majestate ab aliq^uo p^{re}senti
dio consentiant tamet Electoribus, feuda nunquid: & Capitulum
ac illustrium Valvasorum ad electione Imperium agere. *Sicut*
Schneideri in *7. p^{re}senti. d. 1. allegati* & *1. p^{re}senti. d. 1. p. 1. §. 1. p. 1.*
Jur. Feud. p. 1. §. 1. licet aliter sentiat *Sicut* in *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.*
n. 11. cuius argumenta dilati *Hunn* in *Feud. cap. 7.* *Ex*tra q^uoq^{ue} sig-
galla Imperio aperta, pro arbitrio eius alia concedere possit. *d.*
n. 11. 7. circa fin., cum n. Praetere id liceat in rebus infidelis sol-
tis, quanto magis Imperatori Romano. *Lex* in *Ex. Feud. §. 1. p. 1.*
§. 1. p. 1. Exercitium tunc illius potestatis frequenter in *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.*
de jure Publico *1. 1. §. 1. p. 1.*, que tamen potestas per Capitulationes
Imperatorias *d. 1. p. 1.* Quamvis autem de hoc quodammodo restricta est, ubi
die sellen vno *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.* ferretur, tunc *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.*
nige *Ex*stantis, oder *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.* *Sub*ditoribus &
bona autem, & aliter in feudum dare ex plene die potestas,
contra *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.* *J*ustitiam hanc non potest. *De* in *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.*
18. 1. Reg. 21. ne quidem in casu urgente *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.* aut
deinde utilitatis, nisi pretio justo Dominis rebus *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.* in ha-
cilliam & utilitatem publicam ita recedendum est *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.*
1. p. 1., ut summa illa naturalis equitatis Regula videatur. *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.*
casu illo imminere, rebus suis carere, & res & predia realia sui di-
flicta videre) *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.* *&* *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.* *&* *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.*
1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1. *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.* *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.*
1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1. *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.* *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.*
1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1. *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.* *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.*

De p^{re}senti
re Impera-
torum
sua
laribus

VI. *C*eteri seculares, non tantum, qui superiores nunc
quiescunt, verum etiam, qui recognoscunt, ut in Imperio Rom^{ano}
Principes de *1. p^{re}senti. d. 1. p. 1.*, item & Interiores, qui libertates hanc
suaum administrationem habent, sepe, reddi constituant, non
expresse peniteantur *n. 1. p. 1.* *Ex*tra in regulis *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.*
imp^{er}ialibus *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.* *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.* *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.*
collata *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.* *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.* *1. de p^{re}senti. d. 1. p. 1.*

Jure Feudali fuisse apparet *d. c. un. 2. F. 3.* in *f.* ubi dicitur, ple- *An familia*
 na) confensuarius suorum feudum in feudum facere possit, *fr. da da-*
 ldo, ubi dicitur, quod maribus Longobardorum feminis in perpetu- *re posuit?*
 u) reuella fuerint, respectu tenentium in feudum potestas alle-
 ritorum, mitigato Jure Longobardici veteris rigore *in c. un. pr. 1. F. 1.*
d. n. un. 2. F. 3. naq; ratio nulli iustitiam ab hoc jure eas excludit *vid.*
Arum. disp. feud. 2. §. 99. Similiter d. f. ud 5. Quæst. 14. nisi forte pec-
 culari statuto reuella alienare prohibeantur, unde Jure Saxonico
 eas Curatorum consensu in infeudando opus habere dixeris, cum
 sine illa nihil firmiter contrahant aut alienent *Const. Elib. Aug. 15.*
F. 2. Quod tamen ad feminas illustres, Regalia & jurisdictionalia
 habentes, quarum splendori non congruit, ita ad statum habere
 rerum suarum potestatem, extendendum non est, *Berlich. p. 2. concl. An plebej*
17. n. 79. De plebejo & rustico in bona sua allodialia in feudum da- *& rustici?*
 re possint, inde dubitant quidam, quod *in c. un. 1. F. 1 & c. un. 2. F.*
10. saltem enumerentur ceteræ personæ, & quidem dignitate præ-
 stantes, proinde saltem subinfeudandi potestatem iis relinquunt.
vid. Duar. de Feud. 6 n. 9. attamen cum plebej & rustici nullibi in
 jure feudali prohibeantur, contra, generaliter *in c. un. 2. F. 3.* facul-
 tas infeudandi saltem ad liberam rerum suarum administrationem
 referatur: non ad respectum aliquem dignitatis; imò *in eod. c. un. 2.*
F. 10. dicatur, inferiores eodem jure cum dignioribus uti;
 adhuc digniores personæ *in d. c. un. 1. F. 1.* maximè ob
 res, quæ ab iis infeudari solent, & de quibus dubium esse poterat,
 singularim recensenda fuerint: Ideò non est, ut vel rusticis etiam
 concedendi in feudum potestatem denegemus: Quamquam loci
 cuiusq; consuetudinem; quæ rustico jus hoc vel tribuit, vel admittit
 attendendam esse non abnuamus. *cum Duar. d. l. Arum. disp. 3.*
§. 17.

VII. Ex eadem Generalitate *d. c. un. 2. F. 3.* rectè resulat de *An filij fa-*
 cilio de iusto familias infeudante. Cum n. hic in peculio suo ca- *miliar?*
 rentis & quasi calrentis loco patriæ familias habeatur, in illis quo-
 que aduentibus quæpter o jura acquisita tenet, id est quoad propi-
 etatem de usufructu, legitimam & liberam prius habeat pote-
 statem *fr. §. 1. res. Plur. a. fam. C. de bon. quolib. de iis quoquo*
 velit modo, dispensandi *fr. §. 1. S. 1. naq; illibi à personis*
feuda

Et si de omnibus ecclesiasticis in jure sunt illi: Notandum hanc legem
 hanc incedendi potestatem derogari potest per legem promulgatam
 (sicut de adventu, cuius usus est per legem promulgatam. Hanc
 etiam per aliam legem ad. m. 2. §. 1. applicari potest. Ad id est sententia
 2. §. 1. in §. Nam. Et si de. 2. causa. Bernardus. Sed quia si filius fa-
 milias de iuramento peculio adveniens in qua parte iudicium
 sum habeat, incedendū erit aliquem vel alienaverit illud, maxime
 addidit iuramento, se non concaverit, sed id dicitur et ali-
 quomodo? Verus est valere eam in praesentiam legem, ut per
 incedendi potestatem stare conveniens teneatur, licet quondam per legem
 illas est, nihil ei praedicare filius possit ad. m. 2. §. 1. in §. 1.

An infans
 pupillus,
 minor, su-
 rrogatus pro-
 dignus, mu-
 tuus & ser-
 vus?

VIII. Sunt quidam Domini rerum suarum, et in hiis cum ob-
 causata adempta sit ipsi administratio, seu si dicit non possunt
 quales infans, de quo minus debent, & pupillus, qui pubertati
 nimirum proximus, licet absque iure naturali obligatus sit. §.
 1. ff. quand. dies leg. ced. l. 2. pr. ad f. f. de iur. f. de f. d. ob adempto
 tamen illius obligationis effectus, sed iura novum constituit ne-
 quit, etiam si iuratus de iure interveniat; hanc in se introductionem
 etiam quam donationem quandam, & alienationem veterem trans-
 bilium, cum est iudicium, imo nec accedente illius magistratus
 valeat, nisi ex iure causa & urgente necessitate interpolatum fue-
 rit. l. 22. C. de admin. & p. r. et; aut statim de dignitat. pupilli si ad
 flagitum. In §. de h. l. e. c. com. de Val. §. 2. n. 104 f. Item si aliquando
 aut pupillus, rei intellexit habere sine iurata adveniens potest
 potest, cum ob generalitatem. l. 2. §. 1. pr. iuncto c. 2. §. 1. f. 2. p. 2. m-
 nori, cum quia hoc modo conditionem suam non facit derogari,
 sed meliorem patitur; in illis tamen iurati obligationi patris &
 Antecessorum fidem & fidei iura Valenti requirenda de. Nep. l.
 ut iuratus argumenta. Etiam tamen de iur. f. d. c. 2. n. 104 f. Item si aliquando
 sine iurati tamen iurati iurati tamen iurati non possit. l. 1. §. 1. ff. de
 iur. f. d. Ergo nec investituram facere de seudo velet, in quo iudicium
 iura vetum & delictis prestandum sit. Eadem enim de iur. f. d.
 tamen si iurati tamen iurati, illud iuramentum, de quo. l. 1. §. 1. ff. de
 iur. f. d. tamen iurati tamen iurati, illud iuramentum, de quo. l. 1. §. 1. ff. de
 iur. f. d. tamen iurati tamen iurati, illud iuramentum, de quo. l. 1. §. 1. ff. de
 de iur. f. d. tamen iurati tamen iurati, illud iuramentum, de quo. l. 1. §. 1. ff. de

tionem facere. Et hoc verò iuramentum ligum & sequitur obligatione
 Vasalli cum *Vasallo* §. 1. *Immo* §. 1. *quod* §. 1. quoniam in nou
 ditionibus Tutoris vasalli non adhiberi in hac renouatione con
 sultum esse. Sed nonnullum rationis periculum circa tempus peten
 dæ à Vasallo intelligitur & illa *Stronach* de feud. p. 3. n. 82. De mino
 re §. 5. quoniam ex iure civili, totum, immo ex. J. Sax. quæquæ verus existi
 me non dicitur *Cujac. F. de iur. et lit. Trevel. H. 1. g. Arum. Farnann. Galis.*
 eum licet Curatoris consentu obligari, etiam civiliter. *l. pateres* in
 ff. de l. O. atque in quia realis investitura conjuncta est cum aliena
 tione rerum, idem eam de feudo nouo à minore absq; Curatoris sui
 consensu fieri non posse dicimus, imò nec hoc accedente, nisi & de
 cretam Magistratus, causâ cognitâ, supervenerit, ob easdem, quæ
 in pupillo possunt rationes *de de l. 3. C. de in int. restitu. minor.* In re
 novatione v. feudi antiqui fortius obtinent in minore, quæ suprà
 de pupillis dicta sunt. Furiosi, quoniam, mente capti, prodigi, muti &
 surdi simul, si tales nati fuerint, feuda non concedunt, nec vetus
 feudum renovare possunt *id. F. de d. c. 9.* Huc & monachos refe
 remus, qui omnia monasterio acquirunt *Nov. 5.*

IX. Contrà, qui non Domini sunt, ob administrationem tamen vel voluntate domini, vel à Magistratu & lege concessam, feuda dare possunt Tales sunt procuratores, qui à domino speciale mandatum ad infeudandum habent. Quoniam hoc casu potius investitura fieri per procuratorem, quàm feudum dari dicitur. Absq; mandato speciali licet universorum bonorum Procuratores cum liberâ constituti sint, se Alim tamen de novo non dare, cum in donationem hinc includat, quæ hinc quoq; procuratori non permittitur *Arum. de feud. §. 29. F. de iur. et lit. §. 1. de feud. §. 1. de.* Sed vetus saltem renovare, etiam absq; speciali mandato possunt: *c. un. 2. F. 3.* quoniam si feudum novum absq; mandato dederit Procurator, rati habitatione Domini infeudatio ista convalescat. *v. de iur. et lit. de Reg. jur. in 6.* Tutores & Curatores, cum a iurisdictione sui, non nisi ex re pupillorum & minorum quid agunt: id est feuda antiqua renovant, nova non concedunt, ne aut alienare aut donare videantur.

X. Ab acceptatione vel acquisitione feudorum ratione illarum nō exclu
 dimus servos *c. un. 2. F. 3. c. 1.* (multum minus hodie in multis homi
 nes proprios sibi agunt & tunc, qui & sua possident) ita ut servus proprius

An Procura
 tores,
 Tutores,
 Curatores?

De persona
 feudi acci
 piuntur.

